

Mūrmuižas Tautas universitāte

MTU izaugusi no 1921. gadā veidotās Latviešu nacionālās jaunatnes savienības Mūrmuižas nodaļas, kura rīkojusi jautājumu vakarus. Garīgā rosība šē liela, jālūdž papildspēki. Tiek aicināti lektori, piemēram, docents A. Dauge, vēlāk iesaka apdāvinātāko audzēkni Z. Mauriņu. 1930. gadā šie pasākumi sāk noritēt zem Latvijas Tautas universitātes Mūrmuižas nodaļas vārda, kuras nosaukuma pirmos burtus (LTUMN) Zenta Mauriņa atšifrējusi šādi: „Lai Tavi Untumi Mani Nekaitina”.

Latvijas vēsturē norisinājušos politisku pārmaiņu dēļ Mūrmuižas Tautas universitātes darbība ilgu laiku tiek apturēta, bet 1988. gadā atkal atjaunota. Tās mācību gads sēkas ik gadus oktobrī, nodarbības notiek katrā mēneša pirmajā sestdienā pulksten 14.00, un pulcē klausītājus no plašas apkārtnes.

Tās sākums praktisks – biškopības, lopkopības, mājturības kursi, bet nepieciešamība arī pēc gara gaismas noteica turpmāko darbību. Zentas Mauriņas teiciens – „...Es gribu būt kā ozols mūsu nama priekšā: ar saknēm tas stipri turas zemē, bet zarus stiepj pretī saulei, un, kas vakaram saule, tas cilvēkam daile un zināšanas” – simbolizēts nozīmītē ar devīzi „ar saknēm zemē, ar zariem saulē”, un ozollapas un burtu LTUMN attēlojumā uz tās. Šādu nozīmīti saņēma 3 gadus universitāti apmeklējušie. Universitātes himnas autori ir Fricis Bārda un Paulis Pētersons.

Mūrmuižā ciemojušies J. Janševskis, J. Jaunsudrabiņš, K. Skalbe, E. Stērste, K. Štrāls, E. Treimanis – Zvārgulis, Tīrzmaliete, L. Garūta, M. Vētra, A. Brigadere. Lūk, Annas Brigaderes „Veltījums Mūrmuižas Tautas universitātei”:

Tas bij tāds brīnišķīgs vakars - / Bij kokos klusums pēc vētras, / Un ziedos smeldza ik pakars, / Un mežos smaržoja mētras.

Pret saules rietu ar auto / Tik dažādās likstās rauto / Mēs braucām uz ezera māju, / Kas pilna bij gaidītāju.

Pēdējoreizi rediģēts 2011.gadā.

*Un jauka mums atvērās telpa, / Kur dvesa dvēseļu maigums, / Kur baltoja narcisu
zaigums / Un smaržoja vizbuļu elpa.*

Kā labvēlīgākās ziņas / Tur smaidīja sejas un acis / Kā dzirkstošas uguntiņas.

*Bij slēgušās visas plaisas, / Tās teica: „Mēs sveicinām tevi / Un mīlam par stariņu
gaismas, / Ko mūsu dvēselēm devi.”*

*Bet es šīs ugunis krāju, / Ko izstaroja jums acis, / Un aiznesu līdz uz māju, / Kā skopulis,
sevī racis.*

*Tie jūsu sirds siltuma stari, / Ko svētku sveicienam sūtu, / Ar savu visdziļāko jūtu: / „Lai
vada jūs Gaismas stari!”*

1988. gada 6. jūnijā nāk Kauguru ciema Tautas deputātu padomes lēmums atjaunot universitātes darbību. Tad arī apstiprina universitātes padomi, un 1988. gada 1. oktobrī pēc garu gadu pārtraukuma atkal atsākas nodarbības. Kopš tā laika viesi bijuši R. Pauls, S. Raja, I. Kalna, E. Radziņa, V. Singajevska, H. Liepiņš, A. Epnors, J. Streičs, V. Brasla, J. Vanags, J. Rubenis, I. Ziedonis, M. Svīre, V. Kaijaks, u. c.